

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Кърджали, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, III СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вергиния Еланчева

при участието на секретаря Симона Иванова
като разгледа докладваното от Вергиния Еланчева Административно наказателно дело № 20235140200141 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 09-2200255 от 29.12.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” гр.Кърджали, с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв. на „**” ЕООД гр.Кърджали, **, с ЕИК ***, в качеството му на работодател, за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ.

Жалбоподателят „**” ЕООД гр.Кърджали намира атакуваното наказателно постановление за незаконосъобразно, издадено при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че необосновано била ангажирана отговорността на дружеството като работодател. Констатациите на проверяващите органи били необосновани и неясни. Неправилно наказващият орган приел, че в случая е извършено нарушение на чл.303, ал.3 от КТ. В действителност жалбоподателят не бил приел на работа лицето М. А. Х. без разрешение на ДИТ. Контролните органи не установили кои от заварените в момента на проверката лица действително работели при работодателя. М. Х. била в обекта, но не работела за жалбоподателя, нито извършвала трудова дейност като продавач-консултант. Фактическите констатации, отразени в акта за установяване на административно нарушение се опровергавали от доказателствата по преписката. В случая не можело да се направи обоснован извод, че се касае за предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост за определен период от време, на определено място на работа, при определено работно време. Контролните органи не извършили обстойна проверка относно наличието на всички елементи от състава на

нарушението. Наказващият орган нарушил императивната разпоредба на чл.52, ал.4 от ЗАНН, тъй като преди да издаде наказателното постановление не проверил възраженията и спорните обстоятелства, не събрал всички относими доказателства. Неправилно се позовал на декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, попълнена от М. Х. по време на проверката, без съгласието на нейните родители, тъй като същата представлявала негодно доказателствено средство. Жалбоподателят моли съдът да постанови решение, с което да отмени издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и моли за отмяна на наказателното постановление, както и за присъждане на разноски по делото. Сочи, че събраните доказателства не установявали нарушението, за което е издадено обжалваното постановление. Твърденията за нарушението се поддържали и подкрепяли единствено от показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, които се явявали заинтересовани като служители на ДИТ-Кърджали, а и показанията им били противоречиви и нелогични. Приетото по делото заключение на вещото лице установявало, че в текста на декларацията думата „месечно“ не била изписана от декларатора М. Х.. Това разколебавало показанията на актосъставителя и свидетеля, опорочавало и доказателствената стойност на попълнената декларация по чл.402 от КТ. Към датата на проверката М. Х. била непълнолетна и попълването на декларацията следвало да стане със съгласието на неин законен представител. Отделно, въпросната декларация представлявала частен документ, който няма материална доказателствена сила. Не било установено и мястото на извършване на нарушението, грешно в акта и наказателното постановление се сочело, че обектът се намира на ул.,***“, а обектът, който стопанисвало дружеството на практика се намирал в гр.Кърджали на ул.,***“.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че по безспорен и категоричен начин се установило извършеното дружеството-жалбоподател нарушение на чл.303, ал.3 от КТ. От приетата експертиза било видно, че само една дума от целия текст не е изпълнена от лицето М. Х.. Всички останали елементи на трудовото правоотношение били попълнени от лицето, а именно работно време, работно място, длъжност, почивки в работния ден, почивки в работната седмица. Това не било и единственото писмено доказателство, което установявало извършеното нарушение от дружеството, имало и редица други доказателства. Неоснователно било и възражението за местоизвършването на нарушението, тъй като ул.,***“ и ул.,***“ № 1 били съседни улици, пресичали се на мястото, където точно се намирал магазинът. Жалбоподателят регистрирал видно от касовата бележка обекта именно на ул.,***“ № 1, т.е. провереният магазин безспорно се намирал на този адрес. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя по делото и писмена защита, в която излага подробни съображения за законосъобразност на атакувания акт.

Районна прокуратура-Кърджали, редовно призована за съдебното заседание на основание чл.62 от ЗАНН, не се представлява.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.07.2022 г. около 14.00 часа свидетелите Е. Ю. и Н. Н. - инспектори в ДИТ гр.Кърджали, извършили проверка в обект - магазин за бельо, намиращ се в гр.Кърджали, ул.,**“ № 1, стопанисван от „**“ ЕООД гр.Кърджали. Установили в магазина да работят две момичета, които при влизането те попитали дали работят там и получили положителен отговор. Свидетелите Ю. и Н. били консултирани по отношение на предлаганата стока от момичетата, които се намирали в магазина. След това закупили един брой чорапи, за които заплатили и им бил издаден фискален бон от едно от момичетата, които заварили в обекта. Фискалният бон бил издаден за сумата от 1.50 лв. за закупени чорапи на 20.07.2022 г. в 14.13ч. След контролната покупка свидетелите Ю. и Н. се легитимирали и уведомили двете момичета, че ще бъде извършена проверка. По този повод им раздали декларации по чл.402, ал.1, т.3 от КТ, които да попълнят. Свидетелката М. А. Х., която била едно от момичетата намиращи се в обекта и консултирали проверяващите, декларирала писмено, че работи за фирма „**“, на обект магазин за бельо, на длъжност продавач, без сключен трудов или граждански договор, с работно време от 08.00 до 17.00 часа, с почивни дни събота и неделя, при трудово възнаграждение в размер на 710 лв., като още не била получила пари. По-късно на място пристигнала дъщерята на управителката на дружеството-жалбоподател, а след това и самата управителка, на която контролните органи връчили призовка за представяне на документи в ДИТ гр.Кърджали. Проверката продължила впоследствие и по документи в ДИТ гр.Кърджали. При направена справка в регистъра на разрешенията за работа на лица, ненавършили 18 години, в информационната система на ИА „ГИТ“ било констатирано, че на работодателя „**“ ЕООД не е издавано разрешение от ДИТ гр.Кърджали за приемане на работа на непълнолетното лице М. А. Х.. По повод така установеното от контролните органи, на 15.08.2022 г. срещу жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.303, ал.3 от КТ. Актът бил съставен в присъствие на управителя на дружеството - Г.А., която отказала да подпише в графата за нарушител, но получила препис. На 18.08.2022 г. Директорът на ДИТ гр.Кърджали изпратил административнонаказателната преписка по съставения АУАН на РП-Кърджали, поради това, че установеното деяние разкривало данни за извършено престъпление по чл.192а от НК. По този повод била образувана прокурорска преписка вх.№ 2482/2022 г. по описа на РП-Кърджали. По преписката била възложена проверка с оглед установяване на данни за извършено престъпление по чл.192а, ал.1 от НК. След извършената проверка, с Постановление на РП-Кърджали от 03.11.2022 г. било отказано образуване на наказателно производство за извършено престъпление от общ характер по чл.192а, ал.1 от НК и материалите били върнати на административнонаказващия орган. На 29.12.2022 г. било издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл.414, ал.1 от КТ на работодателя „**“ ЕООД гр.Кърджали е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ.

По искане от страна на жалбоподателя по делото е назначена съдебно-почеркова

експертиза, от която се установява, че в декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ от 20.07.2022 г. на М. А. Х., цифрите срещу ЕГН са изпълнени от М. А. Х., а думата „месечно“ в т.5 не е изпълнена от това лице.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите Е. Ю., Н. Н., К. С. и Х.Ч., кредитирани изцяло; показания на свидетелите М. Х. и Е. И., кредитирани отчасти; заключение по назначена и изготвена съдебно-почеркова експертиза; Акт за установяване на административно нарушение от 15.08.2022 г., ползващ се с доказателствена сила съгласно чл.416, ал.1 от КТ; Протокол за извършена проверка № ПР2224098 от 20.07.2022 г.; Декларация, съдържаща сведения по чл.402 от КТ, попълнена и подписана на 20.07.2022 г. от М. А. Х.; Справки от информационната система на ИА ГИТ-3 бр.; Призовка на основание чл.45, ал.1 от АПК от 20.07.2022 г.; Фискален бон от 20.07.2022 г.; Обяснение от 21.07.2022 г.-2 бр.; Възражение от 19.08.2022 г.; Становище по подадено възражение от 02.09.2022 г.; Постановление на РП-Кърджали от 03.11.2022 г. за отказ да се образува досъдебно производство; преписка вх.№ 2482/2022 г. по описа на РП-Кърджали, както и другите приети писмени доказателства.

При анализа на гласните доказателства съдът изцяло възприема свидетелските показания на Е. Ю., Н. Н., К. С. и Х.Ч., тъй като са последователни, непротиворечиви и взаимно допълващи се. Първите двама свидетели са очевидци, извършили проверката по работни места и установили М. Х. да извършва трудова дейност на обекта, стопанисван от жалбоподателя. Двете не само са възприели непосредствено лицето да работи за дружеството /изпълнявайки функции, характерни за длъжността продавач-консултант/, но и са събрали писмено данни за това от самия работник, който е декларирал, че работи в проверявания обект, описвайки и основните елементи на трудовото правоотношение. По никакъв начин не се установи посочените свидетели да са пристрастни или заинтересовани от изхода на настоящия спор. Настоящият състав не кредитира показанията на свидетелите М. Х. и Е. И. в частта им, в която твърдят, че не са работили в проверявания обект на процесната дата. Същите са изолирани от другите гласни и писмени доказателства, а и са противоречиви. М. Х. и Е. И. дават различни показания досежно факта на закупуване на стока от проверяващите служители Ю. и Н., както и издаването на фискален бон за това, въпреки, че е безспорно установено, че именно намиращите се в обекта момичета са издали фискалния бон, защото по това време не е имало никой друг в обекта, освен тях и двете проверяващи. Твърденията на свидетелите М. Х. и Е. И., че служителите на ДИТ им диктували какво да пишат в декларациите са голословни и несъстоятелни и не намират опора в приетия доказателствен материал. Заради всичко изложено настоящият състав прие за установено, че отношенията между М. Х. и санкционираното дружество са били трудовоправни, поради което е трябвало жалбоподателят да се снабди с разрешение на инспекцията по труда и едва тогава да приеме непълнолетния на работа.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в

законоустановения срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Според разпоредбата на чл.303, ал.3 от КТ, лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. От приобщените по делото гласни и писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административното нарушение, тъй като на 20.07.2022 г. е приел на работа 17-годишната М. А. Х., преди да има издадено разрешение за това на инспекцията по труда. Установи се, че М. Х. е предоставяла работна сила за жалбоподателя, като е осъществявала трудова дейност в обекта, стопанисван от него, с оглед на което безспорно е налице трудовоправно отношение, за което са приложими разпоредбите на КТ. Въпреки това, „**“ ЕООД в качеството му на работодател не е поискал разрешение на инспекцията по труда преди да допусне до работа непълнолетният. С оглед на констатираното нарушение, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.414, ал.1 от КТ, предвиждащ наказание „имуществена санкция“ или „глоба“ в размер от 1 500 до 15 000 лв. за работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. Следва да се посочи, че в случая се касае за нарушение извършено от юридическо лице, чиято отговорност по арг. от чл.83 от ЗАНН е обективна и безвиновна. Жалбоподателят „**“ ЕООД гр.Кърджали е бил длъжен при осъществяване на дейността си като юридическо лице да изпълни задълженията, които му вменява законът и като не е сторил това следва да понесе имуществена санкция, както повелява посочената разпоредба. Административнонаказващият орган е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на наказанието, предвидени в чл.27 от ЗАНН. Определената санкция е в минималния размер и е справедлива, съответства на степента на обществена опасност на деянието и нарушителя.

Настоящата инстанция при извършената служебна проверка не констатира в хода на административнонаказателното производство да са допуснати нарушения на процесуалните правила или на материалния закон. Актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление са съставени правилно и законосъобразно, от компетентен орган, съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е пълно описано с всички относими към конкретния състав признаци, посочени са датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го подкрепят, индивидуализиран е и нарушителя. От изложените в акта и наказателното постановление факти става ясно какво деяние е осъществено от жалбоподателя, кога е извършено и каква е неговата правна квалификация, като не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакувания акт до степен, налагаща отмяната му. Правилна е дадената правна квалификация на деянието, тъй като констатираното нарушение и установената по делото фактическа обстановка съответстват на посочената като нарушена правна норма, както и на санкционната такава. Нарушението се явява доказано, за което

вече бяха изложени съображения. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за неспазване на чл.52, ал.4 от ЗАНН. Това е така, защото преди да се произнесе, наказващият орган е преценил всички събрани доказателства, включително тези по преписката на РП-Кърджали, която също е извършила проверка по случая. Нарушението не се опровергава от назначената по делото съдебно-почеркова експертиза, тъй като същата установява, че в декларацията от 20.07.2022 г. единствено думата „месечно“ /касаеща периодичността на изплащане на трудовото възнаграждение/ не е изпълнена от М. А. Х.. В тази връзка, а и по повод твърдението, че попълнената от М. Х. декларация представлявала негодно доказателствено средство, предвид непълнолетието ѝ, следва да се отбележи, че изводът за извършеното административно нарушение по чл.303, ал.3 от КТ не се гради само на въпросната декларация, а и на всички останали документи по делото, както и на показанията на свидетелите-очевидци Ю. и Н.. Безспорно доказано е и мястото на извършване на нарушението - магазин за бельо, намиращ се в гр.Кърджали, ул.,**“ № 1, което фигурира в издадения в деня на проверката фискален бон. Освен това, самият управител на санкционираното дружество е посочил в подаденото възражение срещу акта, че търговският обект се намира на ул.,**“ № 1. Предвид това, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и направената претенция за разноски, на основание чл.63д, ал.4 вр. ал.1 от ЗАНН следва на административнонаказващия орган да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. По силата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая по делото са проведени няколко съдебни заседания с разпити на свидетели и вещо лице, в които е взел участие процесуалният представител на наказващия орган, изготвил е и депозирал и писмена защита, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на 120 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище град София, именно в полза на същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да бъдат присъдени разноските по делото.

С оглед изхода на делото, жалбоподателят няма право на разноски и не следва да му се присъждат поисканите такива от пълномощника.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 09-2200255 от 29.12.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Кърджали, с което на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на „***“ ЕООД гр.Кърджали, **, с ЕИК ***, в

качеството му на работодател, за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД гр.Кърджали, **, с ЕИК ***, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ гр.София, сумата от 120 лв., представляваща направени разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Кърджали по реда на глава 12 от АПК, в 14 -дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____